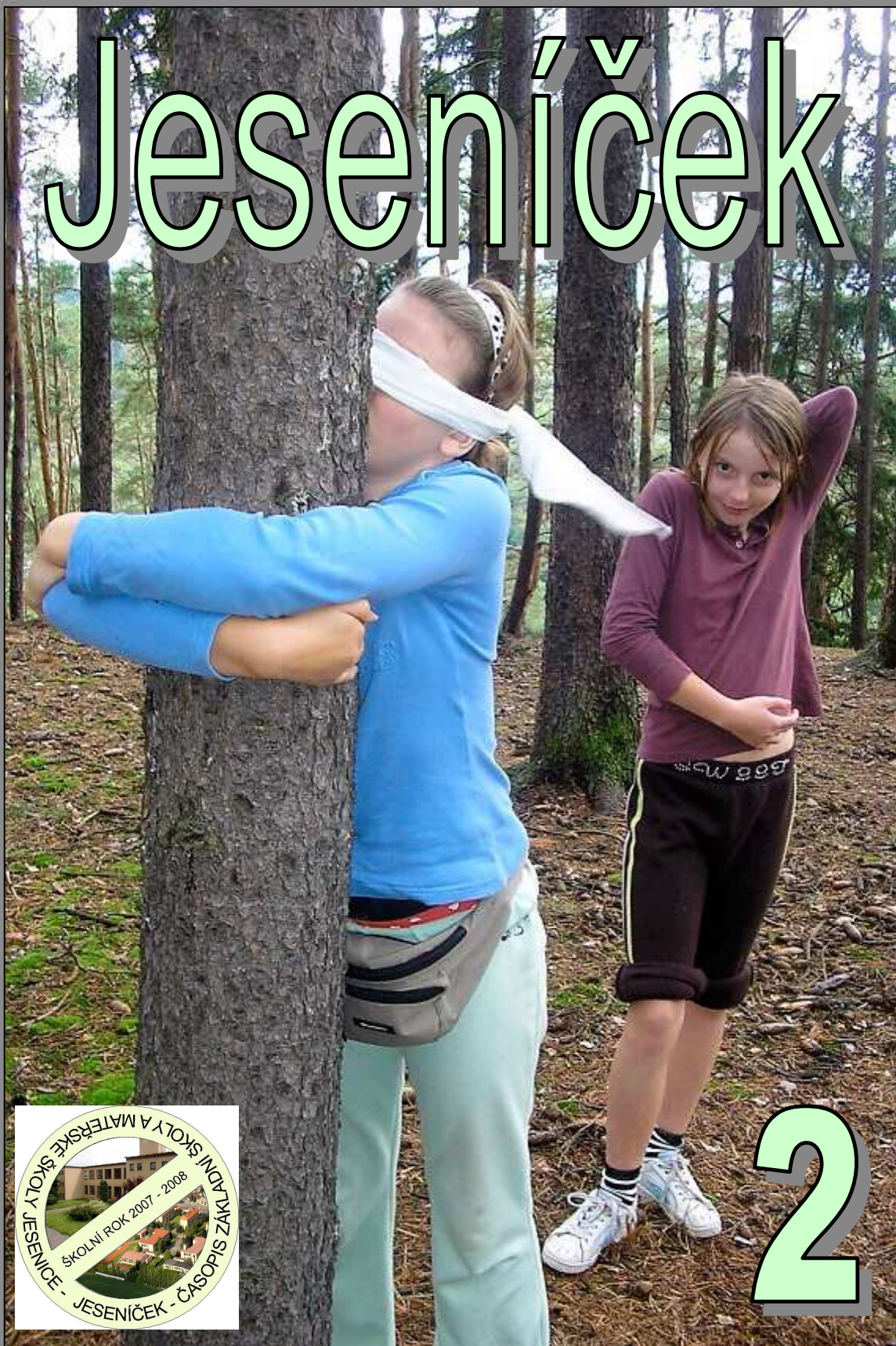

Jeseníček

2

VZPOMÍNKY NA TÁBOR

Letní tábor Pnětluky na Lounsku je pro některé z nás téměř legendou. Každým rokem zde trávíme část prázdnin s paní Emčou Růžičkovou, která ho provozuje. A také s partou vedoucích, co nezkaží žádnou legraci.

Náš letošní tábor začínal v neděli 22.7. Ten den přijíždělo jedno auto za druhým a přivázelo děti. Všechny čekalo seznámení s vedoucími, kteří nám pomohli

s ubytováním v chatkách. Po odjezdu rodičů se čerstvě vytvořené oddíly sešly, aby každý poznal své nové kamarády a aby se obeznámil s táborovým řádem.

Prvním naším jídlem byla výborná večeře (rizoto). Jakmile oddíly dojedly, byl svolán nástup, kde se představil celý táborový personál. Také jsme si hned domluvili pokřik, kterým budeme každý nástup ukončovat: „ČIP,ČIP – ČUVAJ!“ Začalo čtrnáct dnů dovádění v nádherném prostředí obklopeném lesy.

V pondělí měl službu sedmý oddíl. Postaral se o budíček a dodržení času snídane. K ní bylo vždy čerstvé pečivo, nějaká marmeláda, paštika nebo pomazánka - prostě každý si mohl vybrat, na co měl chuť. Po snídani se rozběhly oddílové programy, které pak v následujících dnech byly buď individuální, anebo společné. Kdo jezdí na tábory pravidelně, ví, jak široké možnosti zábavy i poučení táborový život nabízí. Mezi zavedené programy samozřejmě patří koupání, různé stezky poznání, zajímavé hry, sportování, diskotéky, karneval, vystoupení psovodů, celodenní výlet, táborová olympiáda a mnoho dalších radovánek.

Velmi se dbalo na to, aby se dodržoval táborový režim. O budíčku už byla řeč, polední klid následoval po obědě a trval do půl třetí, večerka byla stanovena na 21³⁰. Když se však pořádala diskotéka nebo běžel nějaký společenský program (jako například Caruso show), čas večerky se trochu posunul.

Určitě se musíme zmínit o vzácné návštěvě, která do tábora nečekaně dorazila. Jesenické děti hned poznaly paní učitelku Valešovou, paní učitelku Knappovou a pana učitele Knappa. Chtěli se pozdravit s panem učitelem Modrým, který byl na táboře s námi, jenže ten zrovna odcestoval něco zařídit do Jesenice. Takže se nakonec vůbec nesetkali.

Abychom přiblížily (autorky Jitka a Martina) aspoň nějaké vlastní kulturní vystoupení, připomeneme si nejprve Kufr, což kdysi býval zábavní televizní pořad. Nejprve se děti rozdělily do pěti skupinek a každá skupinka si vylosovala nějakou celebritu, například Evu Varnou (Ewa Farna v podání Aničky Lacinové), Kurta Komba (Kurt Cobain v podání Tondy Růžičky), Michaelu Muklovou (Michaela Kuklová v podání vedoucí Barči) atd. Všichni jsme

se parodování celebrit moc nasmáli. Velmi zdařilé bylo i Caruso show. Každý oddíl měl za úkol vymyslet nějakou scénku, tanec, píseň či cokoli jiného a předvést to ostatním. Největší úspěch sklidil Pavel Wunsch s kluky z 5. oddílu, kteří soutěž zaslouženě vyhráli.

Bylo toho hodně, o čem by se dalo psát. Tábor byl prostě fajn, až na nepříjemnou střevní příhodu v jeho závěru. Ale ta nám celkově skvělý dojem z Pnětluk nemohla pokazit!

Napsaly Jitka Kinská a Martina Nistorová z VIII.A

PRÁZDNINOVÝ PŘÍBĚH JAK BY SE MOHL ODEHRÁT

Jednoho prázdninového dne jsme odpočívaly s kamarádkou na chalupě. Trochu jsme se nudily, a tak nás napadlo prozkoumat půdu. Byla tam spousta nejružnějšího harampádí. A náhle - co se nestalo? V zaprášeném rohu jsme objevily starý zelený stan!

Vynesly jsme stan na světlo a rozhodly se ho postavit. Ne na dvoře, ale někde v lese, protože nás lákalo dobrodružství. Bylo to bezva až do chvíle, než se setmělo. Raději jsme zalezly do stanu a dodávaly si odvahu vyprávěním vtipů. Najednou se z lesa ozvaly podivné zvuky. Takové divné frkání a chození kolem stanu. Přitiskly jsme se k sobě a strachy ani nedýchaly. No hrůza!

Ráno jsme zjišťovaly, co nás v noci tak vystrašilo. Podle stop se na nás přišlo podívat divoké prase. Teď víme, že už v lese nikdy nebudeme stanovat!

Napsala Zdeňka Sajfridová, VI. třída

PŘEHLED ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ PŮSOBÍCÍCH PŘI ZŠ JESENICE VE ŠKOLNÍM ROCE 2007/2008

KROUŽEK	VEDOUCÍ	PRAVIDELNÉ SCHŮZKY	PRVNÍ SETKÁNÍ / INFORMATIVNÍ SCHŮZKA
Keramický	pí Hornofová	Středa 12 ³⁰ - 14 ³⁰	3.10.2007 v 9 ⁴⁰ Keramická dílna
Orientační běh	p. Bílý	Středa 17 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	
Pěvecký	pí. uč. Juříčková	Čtvrtek 12 ⁴⁵ - 13 ²⁰	
Karate – Kick box	p. Jastrzebski	Čtvrtek 18 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰	
Florbal	pí uč. Konířová	Pátek 15 ¹⁵ - 17 ⁰⁰	Od 7.9.2007 Jednou za 14 dní
Mladí hasiči	p. John	Pátek 16 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	Od 7.9.2007
Železniční modeláři	p. Berka	Pátek 16 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	Od 14.9.2007
Odbíjená	p. Hornof	Sobota 15 ³⁰ - 17 ⁰⁰	Od 6.10.2007
Dopisovatelský	p. uč. Modrý	Nepravidelně	17.9.2007 od 15 ¹⁵ Učebna M
Rybářský	p. Kovář	Nepravidelně	10.9.2007 od 9 ⁴⁰ Školní knihovna
Střelecko-topografický	p. Piškule	Nepravidelně	21.9.2007 od 9 ⁴⁰ Školní knihovna

EKOLOGICKO - SPORTOVNÍ KURZ IV. TŘÍDY

PONDĚLÍ
10. ZÁŘÍ

Milý Jeseníčku,

cesta do Zvíkovce, místa konání ekologicko-sportovního kurzu, začala v pondělí 10.9.2007. Naše skupina odjela vlakem do Rakovníka, kde si nejprve prohlédla botanickou zahradu a pak si dopřála krátký rozchod před odjezdem do Krakovce. Na autobusovou zastávku jsme přišli akorát včas.

Na Krakovci už na nás čekali „kolaři“, tedy spolužáci, kteří dali přednost jízdě na kole. Společně jsme pak podnikli prohlídku hradu. Dozvěděli jsme se, že hrad Krakovec byl založen pravděpodobně roku 1381 a dokončen roku 1383, kdy byla vysvěcena kaple. Muž, který si hrad postavil, se jmenoval Jíra z Roztok a patřil k oblíbencům krále Václava IV. Sám Jíra z Roztok nazýval Krakovec „Chalúpkou“. V „Chalúpce“ pobýval nějaký čas i Jan Hus. Právě zde napsal své dopisy před odjezdem do Kostnice.

Jakmile prohlídka skončila, usedli „kolaři“ na svá kola, zatímco my se vydali do Zvíkovce pěšky.

Cestou jsme zdolali téměř tři desítky brodů. Na jeden z nich jistě nezapomene Aneta Černohorská, která do něho spadla a namočila si pravou půlku těla. Mně zase zůstala v bahně levá bota. Nakonec jsme ale do cíle dorazili a těšili se, co všechno tady zažijeme.

Napsala Aneta Alexijová

ÚTERÝ
11. ZÁŘÍ

Budíček nás vyhnal z postelí ráno v osm hodin. Úklid pokojů přišla kontrolovat paní učitelka Hružová a hned rozdávala body. Také jsme měli rozcvičku a teprve potom se šlo na snídani.

Při dopoledním programu nás učitelé rozdělili do dvou skupin. První zůstala v jídelně a poznávala hrady a zámky, druhá skupina se odebrala s panem učitelem Knappem na trasu s buzolami. Učila se měřit azimut a také délku kroku pro určování vzdáleností.

K obědu jsme měli játrovou polévku a svičkovou. Bylo to moc dobré. Pak přijel pan inženýr Jiří Pour z Informačního centra LČR – Křivoklát a začal nám vyprávět o zvířatech. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací.

ZNALOSTI O KRAKOVCI

JMÉNO	BODY	MÍSTO
Petr Brož	13	1.
Zdeňka Sajfridová		
Michal Tatzauer	12	2.
Aneta Alexijová		
Aneta Černoorská		
Míra Podolák	11	3.
Jakub Pokorný		
Lenka Marková		
Marie Zikulová		

ZNALOSTI O HRADECH

JMÉNO	BODY	MÍSTO
Petr Brož	14	1.
Jakub Pokorný		
Martin Tauš		
Aneta Alexijová		
Zdeňka Sajfridová		
Míra Vinduška	12,5	2.
Dominik Sára	xxx	3.
Michal Tatzauer		
Veronika Dolejšová		
Lenka Marková		
Marie Zikulová		

ZNALOSTI O MYSLIVOSTI

JMÉNO	BODY	MÍSTO
Martin Tauš	11	1.
Aneta Černoorská		
Zdeňka Sajfridová		
Marie Zikulová		
Petr Brož	10,5	2.
Michal Tatzauer	10	3.
Veronika Dolejšová		

POZNÁVÁNÍ DŘEVIN

JMÉNO	BODY	MÍSTO
Michal Tatzauer	13	1.
Martin Tauš		
Aneta Černoorská		
Veronika Dolejšová		
Marie Zikulová		
Jakub Pokorný	11	2.
Aneta Alexijová		
Zdeňka Sajfridová		
Lukáš Kinský	9	3.

V další programové části jsme se opět rozdělili. Skupina pana učitele Knappa začala s výcvikem na kánoích. Nejprve jsme si oblékli vesty a teprve potom nasedli do lodí. Jezdili jsme po řece tam a sem a přitom se mezi sebou střídali. Na závěr vodácké lekce vyhlásil pan učitel závod. Samozřejmě ho vyhrál, i když jsme se moc snažili.

Druhá skupina se s paní učitelkou Knappovou věnovala v lese přírodovědě. Nyní jsme se vyměnili. Každý si myslel, že lesy dobře zná, ale záhy byl překvapen množstvím nových poznatků. Určovali jsme houby, mechy a lišejníky podle klíče a rovněž po hmatu poznávali stromy.

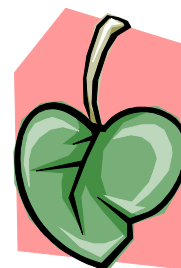
Na večer byly připraveny tzv. testíky. Shrnovaly naše nové poznatky jak o hradech a zámcích, tak o houbách a myslivosti. Jak ten den rychle utekl!

Napsali: Petr Brož, Martin Tauš, Aneta Alexijová a Lenka Marková

Den začal jako vždy budíčkem a rozcvičkou. Nepřekvapilo nás ani opětovné rozdělení do skupin. Jedno družstvo sportovalo, druhé sbíralo listy stromů a poznávalo je. Všichni jsme ale zajedno v tom, že tady ve Zvíkovci běží čas rychleji než jinde.

K obědu nám personál restaurace, kde se stravujeme, připravil další dobrotu – kotletu s bramborovou kaší. Příjemně nasycení a odpočinutí po poledním klidu jsme nastoupili k odpolednímu zaměstnání.

Družstvo ve složení Lukáš Kinský, Dominik Sára, Martin Tauš, Aneta Alexijová, Aneta Černohorská a Zdeňka Sajfridová se vydalo zkoumat vodní a suchozemské brouky, druhá skupina ve složení Honza Belica, Míra Podolák, Kuba Pokorný, Michal Tatzauer, Míra Vinduška, Verča Dolejšová, Lenka Marková a Maruška Zikulová šlo trénovat plavbu na kánoích. Tréninku je opravdu třeba, když uvážíme, že se Lenka s Maruškou s kánoí

převrátily a Míra Podolák málem sjel jez. Lenčino trápení tím ovšem ještě neskončilo. Jakmile se skupiny vyměnily, utopila při lovení vodních brouků svůj mobil. Když ho pak sušila, ztratila paměťovou kartu. Tomu se říká směla!

Po chutné večeři (jak jinak) bylo v televizi zahájeno fotbalové utkání Česko – Irsko. Někteří fandili, jiní šli spát. Kdo se díval, viděl vítězství našich hráčů, kteří díky gólu Marka Jankulovského porazili soupeře 1 : 0.

Napsala Zdeňka Sajfridová

Hlavním bodem programu dnešního dne byl celodenní pěší výlet. Plán počítal s návštěvou zříceniny hradu Týřov a přírodní rezervace Skryjská jezírka.

Po snídani a vyslechnutí nezbytných pokynů před cestou jsme vykročili ke vzdálenému cíli. Chyběl pouze Pěťa Brož, pro kterého si přijela maminka, protože měl horečku. Brzy po odchodu zjistil Lukáš Kinský, že si zapomněl vzít s sebou batoh, takže se musel vrátit s paní učitelkou Knappovou. My ostatní jsme na oba čekali. Pak naše výprava pokračovala až ke Skryjským jezírkům. S panem

učitelem jsme zdolali skálu nad nimi a prohlédli si jezírka z výšky. Když jsme posléze přecházeli potok, volala na nás Aneta: „To přejdete v pohodě v botách!“ Jenže najednou ŽBLUŇK – a válela jsem se v potoce. Míra Podolák si raději boty sundal, ale moc mu to nepomohlo, protože je vzápětí do vody upustil. To aby měli s námi učitelé svatou trpělivost! Po krátké přestávce jsme se přesunuli k nalezišti trilobitů. Věřte nevěřte, Lenka jednoho našla. Všichni jsme se hned běželi na zkamenělinu dávného tvora podívat.

Docela nás to povzbudilo k dalšímu dobrodružství, zvláště když byl naším cílem hrad Týřov. Skupinka, která si pospíšila a na zříceninu se dostala před námi, se nám zatím schovala. Našli jsme jen jejich batůžky. My jsme se ale vůbec nenamáhalo spolužáky hledat a raději jsme se usadili tak, abychom dobře viděli na protékající řeku Berounku. Zhruba po půl hodince to přestalo spolužáky bavit, a tak své úkryty opustili.

Konečně nastal okamžik, kdy pan učitel zavelel k návratu. Po dlouhé a namáhavé túře jsme se vrátili do tábora. Po večeři se jen „zakouřilo“ a po chutném „poháru“ také. To už se kluci vydali připravit oheň a děvčata nacvičovala scénku k táboráku.

Večer se na nás přijeli podívat pan učitel Koníř a paní učitelka Břinková. Jejich příjezd asi souvisel s připravovanou stezkou odvahy. Naši statečnost totiž prověřovalo šest strašidel. Trasa byla označena hořícími svíčkami a někteří se dost báli. Spát jsme šli později než obvykle, zato plni dojmů.

Pátek – den odjezdu domů. Hned ráno jsme začali balit zavazadla. Sice byl ještě naplánován dopolední program, ale chtěli jsme být připraveni. Družstva pak vyráběla erby a střílela ze vzduchovky. Někdo si ve střelbě vedl dobře, někomu se dařilo méně.

Po výborném obědě (vepřové se zelím a knedlíkem) byly rozdány poslední diplomy a zavazadla se naložila do auta. „Kolaři“ se vydali na zpáteční cestu na kolech, ostatní cestovali autobusem. Ekologicko – sportovní kurz naší třídy skončil.

Napsala Zdeňka Sajfridová

PODĚKOVÁNÍ

Závěrem musím poděkovat všem zúčastněným za bezproblémový průběh kurzu. Vše se odehrálo v přátelské atmosféře a základní vytčené cíle se podařilo splnit. Vzhledem k nedostatku času se nestihly jen některé skupinové práce.

Poděkování náleží rovněž panu Taušovi za odvoz zavazadel, majiteli kempu V Jahodovém

lese panu Pechovi za zapůjčení plaveckých vest, IC LČR v Křivoklátě za bezvadnou přednášku a Radce, Igorovi a Kubovi Tjutčevovým za jako vždy perfektní servis, ochotu a nepřekonatelnou „kuchyň“.

Vlastimila Knappová - vedoucí kurzu a koordinátorka EVVO

VÝSLEDKY ATLETICKÉHO VÍCEBOJE – II. STUPEŇ ZŠ

Čtvrtek 6.9.2007

VI. ROČNÍK

DÍVKY		CHLAPCI	
JMÉNO	BODY	JMÉNO	BODY
1. Aneta Alexijová	279	1. Dominik Sára	238
2. Zdeňka Sajfridová	224	2. Petr Brož	228
3. Veronika Dolejšová	221	3. Miroslav Vinduška	218
4. Aneta Černohorská	211	4. Martin Tauš	206
5. Dominika Kinská	192	5. Jakub Pokorný	196
		6. Jan Belica	184
		7. Michal Tatzauer	176
		8. Miroslav Podolák	167
		9. Lukáš Kinský	163

VII. ROČNÍK

DÍVKY		CHLAPCI	
JMÉNO	BODY	JMÉNO	BODY
1. Klára Dubcová	262	1. Marek Tancoš	303
2. Markéta Podoláková	248	2. Ondřej Synek	289
3.- 4. Veronika Ryšlavá	239	3. Aleš Kašpárek	184
3.- 4. Jana Vinšová	239	4. Martin Petrik	175
5. Martina Churanová	216	5. Josef Lukáč	174
6. Markéta Sojková	214	6. Filip Rampas	155
7. Veronika Machová	209		
8. – 9. Blanka Gábrišová	202		
8. – 9. Alena Korbelová	202		
10. Anička Richtrová	138		

VIII. ROČNÍK

DÍVKY		CHLAPCI	
JMÉNO	BODY	JMÉNO	BODY
1. Jana Chalupová	237	1. Miroslav Hazucha	329
2. Olga Hanauerová	229	2. David Chvojka	314
3. Veronika Michálková	216	3. Marek Břicháč	296
4. Martina Nistorová	210	4. Lukáš Lísal	278
5.-6. Tereza Prošvicová	200	5. Martin Brož	245
5.-6. Zuzana Fišerová	200	6. Jaroslav Červenka	223
7. Lucie Bechyňová	197	7. Tomáš Benedek	213
8. Hanka	192	8. Tomáš Jelínek	191
9. Romana Bláhová	176	9. Pavel Věrnoch	174
10. Radka Vodrážková	166		
11. Jitka Kinská	160		
12. Dominika Altmanová	156		
13. Jana Belicová	149		

IX. ROČNÍK

DÍVKY		CHLAPCI	
JMÉNO	BODY	JMÉNO	BODY
1. Denisa Slabá	304	1. Petr Pacourek	389
2. Kateřina Černá	258	2. Václav Ryšlavý	346
3. Ilona Podoláková	255	3. Evžen Oláh	342
4. Monika Procházková	236	4. Michal Hazucha	324
5. Pavlína Tomašová	234	5. Martin Vondrák	287
6. Lucie Taušová	189	6. Pavel Dlouhý	272
7. Šárka Zikulová	134	7. Radek Červenkovič	271
		8. Milan Richtr	259
		9. Jan Pokorný	224
		10. Ondřej Uher	216

Uvedené tabulky sice udávají pořadí sportovců z jednotlivých ročníků, nic však nevypráví o nejlepších výkonech jednotlivců v daných disciplínách. Více se dozvíme zde...

SED - LEH	VÝKON
Míra Hazucha	60
Klára Dubcová	53

TROJSKOK	VÝKON
David Chvojka	682 cm
Katka Černá	579 cm

KUDLY	VÝKON
Petr Pacourek	32
Markéta Sojková	32

ŠPLH	VÝKON
Venca Ryšlavý	3,45 s
Denisa Slabá	5,40 s

ŠVIHADLO	VÝKON
Petr Pacourek	71
Pavlína Tomašová	82

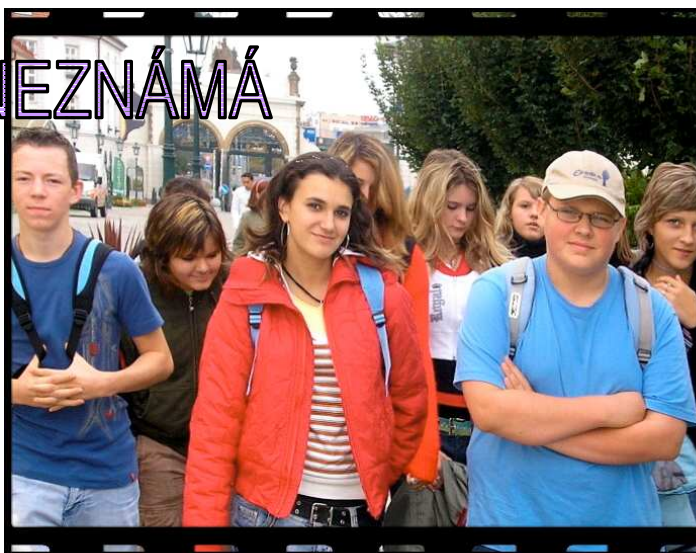
MEDICIMBAL	VÝKON
Michal Hazucha	1000 cm
M. Procházková	700 cm

ZEMĚ KRÁSNÁ NEZNÁMÁ

V pátek 7. září se na vlakovém nádraží v Jesenici sešly obě „devítky“ a sedmá třída spolu se svými učiteli. Cílem jejich cesty byla exkurze do plzeňského pivovaru a výstava Země krásná neznámá.

Nejprve jsme přijeli do Blatna a po necelé hodině čekání na další spoj pokračovali v cestě do Plzně. Do této metropole západních Čech jsme dorazili zhruba za dvě hodiny. V deset hodin měla začít prohlídka proslulého plzeňského pivovaru, na kterou se každý těšil.

V areálu nás přivítala sympatická průvodkyně. Po krátkém úvodu jsme zhlédli film o historii společnosti Plzeňský Prazdroj a poté se odebrali ke speciálnímu pivovarskému autobusu, který nás dopravil ke stáčírně. Před námi se odehrával proces vymývání lahví a jejich následného plnění pivy Gambrinus, Pilsner Urquell, Radegast a Velkopopovický Kozel. Nová lahvovna s kapacitou 60 000 lahví za hodinu patří mezi nejmodernější v Evropě.

Srdcem pivovaru je varna, kde se z chmele, ječmene, kvasinek a vody vyrábí pivo. Varnou jsme prošli do ležáckých sklepů, kde jsme se dozvěděli o výrobě sudů a učitelé dostali ochutnat pivo. To už se však naše exkurze chýlila ke konci. Rozloučili jsme se s paní průvodkyní a přesunuli se na výstavu pod širým nebem s názvem **Země krásná neznámá**.

Unikátní výstava obsahuje 120 velkoformátových fotografií francouzského fotografa Yanna Arthus-Bertranda, které ukazují celou planetu ve všech jejích

přirozených, ale i člověkem změněných podobách. Škoda, že ne všichni věnovali snímkům pozornost, kterou si určitě zaslouží.

Po krátkém rozchodu jsme se odebrali na nádraží. Protože jsme zde neviděli sedmou třídu, začali jsme se o své mladší spolužáky strachovat. Ukázalo se však, že pan učitel Knapp posadil své žáky do vlaku, který sice odjel, naštěstí ale jen na odstavnou kolej. I tak to byl pro mnohé z nás veliký zážitek.

Nic mimořádného nás při návratu domů už nepotkalo. Myslím si, že se nenašel nikdo, komu by se výlet do Plzně nelíbil.

Napsala **Monika Procházková, VIII.A**

XI. ROČNÍK SOUTĚŽE INDIÁNSKÁ STEZKA NÁRODNÍ FINÁLE - DRHLENY 14. – 16.9.2007

Naše cesta do odlehlé vesničky Drhleny, ležící na okraji CHKO Český ráj, začala v **pátek 14. září 2007**. V sestavě já (Pepa Červenka), Ondra Uher, Denisa Slabá, Pavlína Tomašovská a paní učitelka Vlastimila Knappová jsme odjížděli na národní kolo Indiánské stezky – soutěže zaměřené nejen na ochranu přírody a památek, ale též na tábornické a turistické dovednosti.

Cestovali jsme vlakem do Rakovníka, odtud autobusem do Prahy

a pak opět autobusem do Mladé Boleslavi. Zde nám krásně navazoval spoj do obce Kněžmost, odkud to už nebylo daleko k cíli naší cesty – táborovému areálu „Zlaté údolí“ poblíž Drhlen v Českém ráji.

Poté, co jsme se nahlásili a ubytovali, pomohli jsme (já a Ondra) pořadatelům natahat z lesa klest na večerní táborák. Oheň se večer skutečně zapálil a kromě jiného posloužil i k opékání buřtů. Do těch se ale nikomu z nás moc nechtělo, a tak jsme se raději učili uzly na zítřejší stezku. Ve 22⁰⁰ byla vyhlášena večerka a po ní noční klid.

Sobotní ráno začalo budíčkem v 7⁰⁰. Nasnídali jsme se, provedli ranní hygienu a připravili se na soutěž. Družstva vyrážela na trasu v dvouminutových intervalech a plnila řadu úkolů, které prověřovaly jejich znalosti i dovednosti. Napočítali jsme jich celkem 23: TTOZ, přírodní a kulturní památky, léčivé rostliny, chráněné rostliny, dřeviny, houby, savci, ptáci, plazi a obojživelníci, hmyz, stopy, ochrana přírody, nerosty a horniny, astronomie, ryby, topografie + azimut, uzlování, stavba stanu, střelba prakem, ohně a ohniště, abeceda táborníka, indiánská stezka a odhad vzdálenosti. Oběma našim skupinám trval běh na trati zhruba hodinu, což slibovalo slušný čas.

Po doběhnutí jsme si trochu odpočinuli a pak se vydali na příjemnou procházku k nedalekému hradu Kost. Mezitím se zpracovávaly výsledky závodu, a když jsme se vrátili, čekalo už na nás jejich vyhlášení. Družstvo kluků (já a Ondra) skončilo na 2. místě, holky (Denda a Pája) byly třetí. Stříbrné a bronzové umístění v národním kole znamená velký úspěch!

V neděli ráno jsme vstávali v půl sedmé, což bylo lehce skličující. Nedalo se ale nic dělat, jestliže jsme chtěli využít dobrého spojení. Zpáteční cesta se odvíjela po známé trase s několika přestupy a všichni jsme nakonec byli rádi, když se přiblížil Rakovník. Tady už na nás čekala auta, která nás po společném rozloučení dovezla do našich domovů. Tím naše úspěšná výprava skončila.

Napsal Pepa Červenka

Čtenářská soutěž - ukázka č. 2

Poznejte autora a název knížky podle následujících řádků:

Jmenuji se Lisa. Jsem holka, to se ostatně pozná podle jména. Je mi sedm let a brzo mi bude osm. Někdy mi maminka řekne: „Jsi už přece mámina velká holčička, mohla bys tedy dneska utírat nádobí.“ A někdy říkají Lasse a Bosse: „Malý holky si ještě nesmějí hrát na indiány. Na to jseš moc malá.“ Tak bych tedy ráda věděla, jaká vlastně jsem, jestli velká, nebo malá. Když někdo myslí, že je člověk velký, a druhý zase, že je malý, je možná starý zrovna tak akorát.

Lasse a Bosse, to jsou mí bratři. Lassovi je devět a Bossovi osm. Lasse je strašně silný a umí utíkat mnohem rychleji než já. Ale já umím utíkat stejně rychle jako Bosse. Někdy, když se mě Lasse a Bosse chtějí zbavit, tak mě Lasse chytí a drží a Bosse zatím běží napřed, aby měl náskok. A potom mě Lasse pustí a utíká pryč, jen se za ním praší. Nemám žádnou sestru. To je škoda, protože kluci jsou rváči. Bydlíme na statku, který se jmenuje Mellangarden (prostřední statek). Jmenuje se tak, protože leží uprostřed mezi dvěma jinými statky. A ty se jmenují Norgarden (severní statek) a Sörgarden (jižní statek). Všechny tři statky stojí v řadě.

V Sörgardenu bydlí kluk a ten se jmenuje Olle. Nemá vůbec žádné sourozence. Ale hraje si s Lassem a Bossem. Je mu osm a umí taky rychle utíkat.

Ale v Norgardenu, tam bydlí holky. Dvě. To je veliké štěstí, že to taky nejsou kluci. Jmenují se Brita a Anna. Brittě je devět let a Anna je stejně stará jako já. Mám je ráda obě stejně, ale Annu možná trošinku víc...

Správnou odpověď na ukázku č.1 a úspěšné řešitele se dovíte v příštím čísle, protože stále ještě běží čas, kdy můžete nosit své kupóny.

Připomínám: Odpověď (buď vyplněný a vystřižený kupón, nebo odpověď na kousku papíru, ale se všemi požadovanými údaji) přineste do konce září paní uč. Konířové, nebo panu uč. Modrému. Ti nejmladší mohou odevzdat odpověď své paní učitelce.

Jméno soutěžícího	Třída	Ukázka č.
Autor	Název knížky	

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 1/2007-2008

1.- DOPLŇOVAČKA:

Moderní je nekouřit.

2.- PŘÍBĚH PLNÝ CHYB:

- Vůni nelze poslat mobilem.
- Nebožka nemůže přijít.
- Vůni nelze počítat.
- Nelze zazvonit u neexistujícího domku.
- Proč ohlašovat událost právě v mateřské škole?

3.- SUDOKU:

7	3	5	6	1	8	9	4	2
4	8	9	5	7	2	1	6	3
2	1	6	9	4	3	5	8	7
8	7	4	3	6	9	2	1	5
5	9	1	8	2	4	3	7	6
6	2	3	7	5	1	8	9	4
3	4	8	2	9	7	6	5	1
9	5	7	1	3	6	4	2	8
1	6	2	4	8	5	7	3	9

4.- ČLÁNKY ŘETĚZU:

Kdyby kovář pracoval automaticky, přesekl by koncové články čtyř kusů řetězu a pak jednotlivé kusy pospojoval. Za tuto práci by si naučtoval:

$$4 \cdot (10 + 20) = 120 \text{ korun.}$$

Protože však muž tolik peněz neměl, poradil kováři jednodušší řešení – přeseknout všechny tři články jednoho kusu řetězu a jimi pospojovat zbylé čtyři kusy. Za tuto práci pak kováři zaplatí:

$$3 \cdot (10 + 20) = 90 \text{ korun.}$$

Stokoruna mu tedy bude stačit.

5.- MAPA KRAJŮ:

Na mapě byly zaměněny Ústecký a Jihočeský kraj.

6.- HÁDANKY:

- a) Hlemýžď, b) klávesy klavíru, c) netopýr,
- d) motýl, e) sklep.

7.- POPLETENÁ PŘÍSLOVÍ:

- a) Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.
- b) Kdo dřív přijde, ten dřív mele.
- c) Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.
- d) Kdo pozdě chodí, sám sobě škodí.
- e) Tak dlouho se chodí se džbánem pro pivo, až se ucho utrhne.
- f) Pes, který štěká, nekouše.
- g) Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek.

1

M A P A

Prohlédněte si obdélníkový výřez mapy a napište nám, čím je zajímavý.

2

MÍČEKU STROMU

Tenisový míček dopadl 4 metry od stromu, k jehož kmenu je uvázan zuřivý pes. Jak můžete míček bez úhony získat zpět, když je pes uvázan na šňůře dlouhé 5 metrů a na voňavou návnadu nijak nereaguje?

SOUTĚŽNÍ KUPON
JESENÍČKU

JMÉNO

TRÍDA